

אליהם הלא אתה שכת בעדו וגוי' מעשה ידיו ברכתה. ועל כן היה רשותו לשבת בקטרוג בו ולהראות שלא עבד איוב את

תקדוש ברוך הוא באחבה. שבעון שחתנשה, יצא מהדרך ולא עמד בקומו. מה כתוב? בכל זאת לא חטא איוב בשפטיו. לא חטא בשפטיו, אבל ברכזונו חטא, ואחר כן חטא בכלל.

ואם אמר שלא מתחנשה בין אדם, הרי כתוב ה' צדיק יבחן וגוי'. ומשום כן החנשה איוב. ואף על גב שלא עמד בקומו בראוי, לא יצא מתחמת רשותו אדוננו להדבק

בצד الآخر.

ובמה היה אותו נסיוון שלו? שניים عشر חדשים השלتون של אותו הצד الآخر, כמו ששנינו דין הרשעים בגיהנם שנים עשר חדשים, ומשום שלא דבר בצד الآخر, כתוב (איוב ט) וזה ברוך את

אחרית איוב בראשיתו.

רבי שמעון אמר, זה של איוב אינו נסיוון של הקדוש ברוך הוא כמו נסיוון של שאר הצדיקים, שהרי לא כתוב והאללים נשא את איוב כמו שפתחו (בראשית כט) והאללים נשא את אברם. שאברם הוא בידיו הקريب את בנו היחידי לקודש ברוך הוא, ואיוב לא נמן כלום, ולא מסר

לקודש ברוך הוא כלום.

ולא נאמר לו, שהרי גלי לפניו שלא יכול לעמוד בו, אבל נמסר ביד המקטרוג, ובדין של הקדוש ברוך הוא העיר את הדין (בראשית כט) והוא מקטרוג אליו. זה שפתחות השמות לבך על עבדי איוב וגוי'.

(בראשית ד) אך להו מקטרוג

אליהם הלא אתה שכת בעדו וגוי' מעשה ידיו רשו למקטרוג ביה, ולא חזהה, דלא פלה איוב

לקודש בריך הוא ברוחינו.

הבעון דאתנסי, נפק מאורחא, ולא קאים בקיומיה, מה כתיב, בכל זאת לא חטא איוב בשפטיו. לא חטא בשפטיו אבל ברשותה דמריה יאות, לא נפק מתחות רשותה דמריה לא תדבק בסטרא אחרת.

ובמה דוה ההוא נסota דיליה. תריסר ירח, שולטניתה דההוא סטרא אחרת. כמה דתגין, דינא דחיביא בגיהנם תריסר ירח, ובגין דלא אתקבב בסטרא אחרת כתיב, (איוב טב) ועי' ברך את (דף לג ע"א) אחريת איוב מראשתו.

רבי שמעון אמר, הא דאיוב, לאו נסota דנסוי קדשא בריך הוא, נסota דשא צדיקיא, דהא לא כתיב והאללים נשא את איוב, כמה דכתיב, (בראשית כט) והאללים נשא את אברם. דאברם, יהו בידיה אקריב לבריה יהיכאי דיליה לגבוי קדשא בריך הוא, ואיוב לא יהיב כלום, ולא מסר ליה לקידשא בריך הוא כלום.

ולא אתרם ליה, דהא גלי קמיה, דלא יכול לקיים מאה ביה, אבל את מסר בידה דמקטרוג. ובדין דקדשא בריך הוא את עבידך, וקדשא בריך הוא את עבידך, וקדשא בריך הוא את עבידי איוב וגוי'.

פתח ואמר, (שם) ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ. מקץ ימים ולא מקץ ימים. והרי בארנו, דניאל ט' את קץ הימין, והתקרוב לקץ הימים. ואמה לא קץ. ואמר דניאל, ואמה לא קץ? לאיזה קץ? לאיזה קץ תמן או לקץ הימים? עד שאמר לו לנצח הימים. ועל זה דוד פחד ואמר, (טהילים לט') הודיעני ה' קשי ומדת ימי מה היא, או לקץ הימים או לקץ הימים. וכאן מה כתוב? ויהי מקץ ימים, ולא מקץ ימים, ובכן לא התקבל קרבנו, שהרי היה מצד הקבר (טכ').

בא וראה מה כתוב? והבל הביא גם הוא. מה זה גם הוא? לרבות זה עם זה. קרבנו לקדוש ברויך הוא הוה הוה הפל, ועקר מקרבנו לקדוש ברויך הוה, ונמנ חילקו לצד לאחר, כמו שנאמר ומחליבין. וכן עקרו עשה מקץ ימים, הסוד של הצד الآخر, ונמנ חלק לקדוש ברויך הוה, ובכן לא התקבל.

באיוב מה כתוב? והלכו בינו ועשוי משטה וגוו, ושלחו וקראו לששיות אחיתיהם לאכל ולשתות עמם ויהי כי הקיפו ימי המשטה וגוו. ובמשטה בכל יום מצוי המקטרג, ולא יכול לו. מנין לנו? שבתוב הלא אתה שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב, ולו עלולים לא נמן לו חילק הפל, שהרי (ט'') כתוב והעללה עלות מספר הפל. העולה עולה למעלה למעלה, ולא נמן חילק לצד الآخر. שאמלא נמן לו חלק, לא יכול לו אחרך, ועל מה שגטול - משלו גטול.

ונאם תאמר, למה הנרע לו הקדוש

פתח ואמר, (בראשית ד') ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ. מקץ ימים, ולא מקץ ימים. אהיו דחיה לקץ ימים, ואתקיריב לקץ ימים. וזה אוקימנא, (דניאל י'ב) ואתה לך לך. ואמר דניאל, לאן קץ, לקץ הימין, או לקץ הימים. עד דאמר ליה לקץ הימין. ועל דא קאי דוד דחיל ואמר, (טהילים ל"ט) הודיעני יי' קאי ומדת ימי מה היא, או لكץ הימים או لكץ הימים. והכא מה כתיב ויהי מקץ ימים, ולא מקץ ימים, ובגן בך לא אתקבל קרבניה, דהא מפטרא אחרא הוה. (כלא).

תא חזי, מה כתיב והבל הביא גם הוא. לאסגאה דא בדא, קרבניה לקודשא בריך הוה פלא, ועקרא דקרבנא לקודשא בריך הוה, ויהיב חולקא לסטרא אחרא, כמה דאת אמר ומחלבין. וכן, עקרא עבד מקץ ימים, רזא דסטרא אחרא, ויהיב חולקא לקודשא בריך הוה, ועל דא לא אתקבל.

באיוב מה כתיב, (איוב א') והלכו בינו ועשוי משטה וגוו, ושלחו וקראו לששיות אחיתיהם לאכל ולשתות עמם ויהי כי הקיפו ימי המשטה וגוו, ובמשתニア בכל יומא מקטרגא שכיח, ולא יכול לייה. מנא לן. דכתיב, (איוב א') הלא אתה שכת בעדו ובעד ביתו ולבבך לא יכילה כתיב (איוב א') יהיב חולקא כל לגביה, דהא (נ"א מה) כתיב (איוב א') והעללה עלות מספר הפל. עוללה סלקא לעילא לעילא, ולא יהיב חולקא לסטרא אחרת. דאלמלא יהיב לייה חולקא, לא יכול לייה לבתר, וכל מה דעתל מדיליה גטול. נא תימא אמא אבאיש לייה קדשא בריך